

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 11Co/34/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7815212511
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 09. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Kolesár
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2024:7815212511.4

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Kolesára a sudcov JUDr. Jarmily Čabaiovej a JUDr. Borisa Brondoša v spore žalobkyní: 1/ A. B., nar. XX.X.XXXX, bytom C. XXX/XXX, D. E., zastúpená JUDr. Helenou Knopovou, advokátkou, so sídlom Štúrova 20, Košice, 2/ E. E., nar. XX.X.XXXX, bytom C. XX, F. a 3/ E. G., nar. X.X.XXXX, bytom C. XX, F., žalobkyne v 2. a 3. rade zastúpené Mgr. Ivicou Štigitz, advokátkou, so sídlom Šafárikova 8, Rožňava, proti žalovaným: 1/ E. H., nar. XX.X.XXXX, bytom I. XX, F., zastúpený JUDr. Pavlom Kontrom, advokátom, so sídlom Čučmianska dlhá 21, Rožňava, 2/ F. E. J., nar. XX.X.XXXX, bytom H. XX, K. a 3/ F. F. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. XXX, H., o určení, že nehnuteľnosť patrí do dedičstva, odvolaní žalobkyní a žalovaného v 1. rade proti rozsudku Okresného súdu Rožňava z 5. decembra 2022, č. k. 10C/431/2015-583 takto

rozhodol:

Rozsudok Krajského súdu v Košiciach č.k. 11Co/34/2023-644 z 17.4.2024 dopĺňa o výrok:

„ Potvrďuje rozsudok v napadnutom III. výroku o priznaní štátu práva na náhradu trov konania voči žalobkyniam v 1., 2. a 3. rade spoločne a nerozdielne, vo výške 100%.“

odôvodnenie:

1. Okresný súd Rožňava ako súd prvej inštancie, rozsudkom ktorý bol napadnutý odvolaním, zamietol žalobu žalobkyní v 1., 2. a 3. rade (I. výrok), stranám konania právo na náhradu trov konania nepriznal (II. výrok), štátu priznal právo na náhradu trov konania voči žalobkyniam v 1., 2. a 3. rade spoločne a nerozdielne, vo výške 100 % (III. výrok).

2. Žalovaný v I. rade podal odvolanie proti II. výroku rozsudku o nepriznaní práva na náhradu trov konania a žalobkyne odvolaním napadli rozhodnutie súdu prvej inštancie v celom rozsahu.

3. Krajský súd v Košiciach rozsudkom zo dňa 17.4.2024 č.k. 11Co/34/2023-644 potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom zamietavom výroku, zmenil rozsudok v napadnutom výroku o trovách konania vo vzťahu medzi žalobkyňami a žalovaným v 1. rade tak, že žalobkyne v 1., 2. a 3. rade sú povinné nahradiť žalovanému v 1. rade 100% trov konania pred súdom prvej inštancie a zároveň žalobkyne v 1., 2. a 3. rade sú povinné nahradiť žalovanému v 1. rade 100% trov odvolacieho konania. Vo vzťahu medzi žalobkyňami a žalovanými v 2. a 3. rade žiadnej zo strán nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

4. V lehote podľa § 225 ods. 1 veta prvá CSP Okresný súd Rožňava vec predložil (vrátil) odvolaciemu súdu za účelom doplnenia rozhodnutia, s odôvodnením, že rozsudkom opomenul rozhodnúť o odvolaní žalobkyní voči III. výroku rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým súd priznal štátu právo na náhradu trov konania voči žalobkyniam 1,2,3 spoločne a nerozdielne vo výške 100%.

5. Podľa § 225 ods. 1,2,3 CSP ak nerozhodol súd v rozsudku o niektorej časti predmetu konania alebo o predbežnej vykonateľnosti, môže strana do 15 dní od doručenia rozsudku navrhnúť jeho doplnenie. Súd

môže rozsudok, ktorý nenadobudol právoplatnosť, doplniť aj bez návrhu. Doplnenie urobí súd dopĺňacím rozsudkom, na ktorý sa primerane použijú ustanovenia o rozsudku. Ak súd nevyhovie návrhu strany na doplnenie rozsudku, návrh zamietne. Návrh na doplnenie sa netýka právoplatnosti ani vykonateľnosti výrokov pôvodného rozsudku.

6. Napriek tomu, že do právnej úpravy Civilného sporového poriadku (ktorým bol zrušený zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších zákonov), a ani do ostatných nových procesných kódexov sa nepremietlo ustanovenie § 94 ods. 4 Občianskeho súdneho poriadku, v znení: „ak sa má podľa rozsudku plniť z finančných prostriedkov, s ktorými hospodári súd, účastníkom konania je v tejto časti aj štát, za ktorý koná príslušný súd,“ štát by mal ostať stranou sporu pre časť konania, v ktorom sa mu priznávajú určité práva, prípadne ukladajú určité povinnosti. Preto je v tomto prípade potrebné aplikovať základný princíp Civilného sporového poriadku uvedený v čl. 4 ods. 2 a podnet súdu prvej inštancie na doplnenie rozhodnutia posúdiť ako návrh na doplnenie rozsudku v zmysle § 225 CSP, ktorý oprávňuje doplniť chýbajúci výrok rozsudku aj po jeho právoplatnosti.

7. Podľa § 234 ods. 1,2 CSP, súd rozhoduje uznesením, ak nerozhoduje vo veci samej. Ak nie je ďalej ustanovené inak, použijú sa na uznesenie primerane ustanovenia o rozsudku.

8. Rozhodnutie o trovách konania, teda aj o trovách štátu nie je rozhodnutím vo veci samej, má povahu uznesenia v zmysle § 234 ods. 1 CSP. Výrok o trovách konania je vždy jednostranne závislý od výroku vo veci samej.

9. Odvolací súd doplnil výrok rozhodnutia o odvolaní voči výroku o náhrade trov štátu v zmysle § 234 ods. 1 CSP uznesením.

10. Podľa § 255 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

11. Podľa § 259 CSP, ak pri dokazovaní vznikne povinnosť, ktorá je spojená s výdavkami inej osoby, má táto osoba tie isté práva a povinnosti pri ich uplatnení ako svedok.

12. Podľa § 470 ods. 2 CSP, právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní veci, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentracii konania, ak by boli v neprospech strany.

13. Súd prvej inštancie priznal štátu právo na náhradu trov konania voči neúspešným žalobkyniam v 1., 2. a 3. rade spoločne a nerozdielne, vo výške 100% s odôvodnením, že vychádzal z ustanovenia § 255 ods. 1 v spojení s § 259 CSP, nakoľko náklady znaleckého dokazovania vznikli z podnetu v konaní neúspešných žalobkýň. Žalobkyne podali proti uvedenému rozhodnutiu súdu prvej inštancie odvolanie.

14. Z obsahu odvolania podaného žalobkyňami vyplýva, že žalobkyne podali odvolanie proti rozsudku súdu prvej inštancie v celom rozsahu, teda aj proti výroku o priznaní práva štátu na náhradu trov konania voči žalobkyniam spoločne a nerozdielne, vo výške 100%. Odvolací súd v rozsudku, ktorým rozhodol o odvolaní proti uvedenému rozhodnutiu súdu prvej inštancie, opomenul rozhodnúť o odvolaní voči tomuto výroku. Nakoľko štátu patrí náhrada trov, ktoré skutočne vynaložil, vznikol mu nárok na ich náhradu, a to napriek tomu, že nová procesná úprava Civilného sporového poriadku v porovnaní s § 148 ods. 1 prvá veta Občianskeho súdneho poriadku („Štát má podľa výsledkov konania proti účastníkom právo na náhradu trov konania, ktoré platil.“) analogické ustanovenie neobsahuje. Aplikáciou základného princípu uvedeného v čl. 4 ods. 2 CSP s použitím ustanovenia § 253 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 255 ods. 1 CSP a § 470 ods. 2 CSP je možné štátu náhradu trov konania voči neúspešnej strane sporu priznať aj za právnej úpravy Civilného sporového poriadku (Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 31. júla 2018, sp. zn. 4Obo/3/2018, R 75/2018 v Zbierke rozhodnutí Najvyššieho súdu SR).

15. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 CSP) v súlade s ustanovením §225 CSP rozhodol o odvolaní proti výroku o priznaní práva štátu na náhradu trov konania dopĺňacím uznesením tak, že potvrdil rozsudok v jeho III. výroku o priznaní práva štátu na náhradu trov konania voči žalobkyniam

v 1., 2. a 3. rade spoločne a nerozdielne vo výške 100% ako vecne správny, a to vzhľadom na výsledok odvolacieho konania, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie súdu prvej inštancie o zamietnutí žaloby žalobkyň. Štátu bolo priznané právo na náhradu trov konania, ktoré vynaložil v súvislosti so znaleckým dokazovaním voči neúspešnej strane sporu, v tomto prípade voči žalobkyniam.

16. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, a to z dôvodov uvedených v ust. § 420 CSP. Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Táto povinnosť neplatí v prípadoch uvedených v ustanovení § 429 ods. 2 CSP.